

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Tos/8/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8322010293
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8322010293.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Moniky Halkociovej na neverejnom zasadnutí konanom 18.06.2024, v trestnej veci odsúdeného A.. B. C. pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/44/2022 zo dňa 15.02.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A.. B. C. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Humenné podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona nariadil odsúdenému A.. B. C., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom E. F. XX, okr. D., t. č. F. D. XXX/X, A., nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý bol uložený rozsudkom Okresného súdu Humenné č. k. 1T/44/2022-135 zo dňa 02. júna 2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02. júna 2022, na dobu 1 (jeden) rok. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, podal odsúdený A.. B. C. do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť, ktorú ale, napriek výzve na zdôvodnenie sťažnosti doručenej mu 13.05.2024 ako osobe plnoletej, do rozhodnutia nadriadeného súdu bližšie nezdôvodnil.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd, v zmysle ustanovenia §192 ods.1 Trestného poriadku, správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom uznesenia predchádzalo a zistil nasledovné.

Z predloženého spisu vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom Okresného súdu Humenné č. konania 1T/44/2022-135 zo dňa 02.06.2022, právoplatným dňa 02.06.2022, odsúdený za zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na jeden rok, výkon ktorého súd podmiennečne odložil a určil mu skúšobnú dobu na jeden rok a šesť mesiacov. Okresný súd správne zistil, že skúšobná doba u odsúdeného uplynula dňa 03.12.2023, keďže skúšobná doba začala plynúť dňa 03.06.2022 a jej posledný deň pripadol na deň 03.12.2023.

Podľa § 419 ods. 1, ods. 4 Trestného poriadku o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil alebo či sa nariadi výkon trestu odňatia slobody, rozhodne súd na verejnom zasadnutí. Na verejnom zasadnutí rozhodne tiež o prípadnom predĺžení skúšobnej doby. Ak súd rozhodne, že odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil, nariadi výkon trestu odňatia slobody a rozhodne súčasne aj o zaradení odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Ďalej súd pokračuje podľa § 408.

Podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná. Rovnako

súd postupuje aj v prípade iných obmedzení alebo povinností podľa § 51 ods. 3 a 4, ak boli uložené. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienkové odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život, b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1.

Už citované ustanovenie § 50 ods. 4 Trestného zákona predpokladá, že v prípade porušenia riadneho spôsobu života odsúdeným počas skúšobnej doby, bude pravidlom podmienkový trest premeniť, len výnimočne za existencie zvláštnych, nie bežných okolností, je možné uvažovať o ponechaní podmienkového odsúdenia v platnosti ale len vtedy, ak skúšobná doba trvá tak, ako to predpokladá ustanovenie § 50 ods. 4 Trestného zákona. Možno pritom poukázať na ustálenú súdnu prax prezentovanú v stanovisku č. 44 publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR č. 4/2013, podľa ktorej o primeranom predĺžení skúšobnej doby môže súd rozhodnúť len počas jej plynutia, v prípade, že skúšobná doba predchádzajúceho podmienkového odsúdenia už uplynula, súd o jej primeranom predĺžení už rozhodnúť nemôže.

Už uplynutie predmetnej skúšobnej doby tak okresnému súdu tvorilo zákonnú prekážku pre daný postup. Bez ohľadu na to sa ale žiada uviesť, že ani nadriadeným súdom neboli zistené okolnosti, ktoré by takýto postup odôvodnili, aj keby skúšobná doba aktuálne plynula.

Je nutné si uvedomiť, že pre osvedčenie sa odsúdeného na podmienkový trest odňatia slobody bolo nutné v zmysle § 50 ods. 4 Trestného zákona v spojení s účelom trestu uvedeným v § 34 ods. 1 Trestného zákona splniť prísne podmienky. Odsúdený musí počas skúšobnej doby viesť riadny život a nesmie sa dopustiť žiadnej protiprávnej činnosti, teda nielen trestného činu, ale ani priestupku, pričom už spáchanie priestupku môže byť dôvodom pre premenu podmienkového trestu odňatia slobody. Požiadavka na vedenie riadneho života je teda požiadavkou, ktoré odráža skutočnú nápravu páchatel'a, keďže odzrkadľuje aj to, ako si v iných smeroch plnil svoje občianske, rodinné a iné podobné povinnosti vo vzťahu k spoločnosti a jej členom. Požiadavku nepáchania trestnej činnosti, ako elementárny základ pre posudzovanie toho, či odsúdený viedol riadny život, však nemožno v žiadnom prípade považovať za vyžadovanie niečoho nezvykle výnimočného v živote odsúdeného, navyše počas relatívne krátkej doby jeho vlastného života sprevádzaného plynutím skúšobnej doby podmienkového odsúdenia.

Pokiaľ teda odsúdený počas plynutia skúšobnej doby podmienkového odsúdenia zásadným spôsobom poruší požiadavku vedenia riadneho života, za okolností absencie splnenia podmienok pre ponechanie podmienkového odsúdenia v platnosti a takým porušením je spáchanie ešte závažnejšieho úmyselného trestného činu, je výrazne ohrozený záver, že v by v skúšobnej dobe viedol riadny život.

Z predloženého spisu vyplýva, že sťažovateľ počas plynutia predmetnej skúšobnej doby spáchal jeden úmyselný trestný čin a opakovane páchal aj priestupky. Okresný súd správne zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 0T/105/2023 zo dňa 27.10.2023 bol B. C. odsúdený za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 26.10.2023, za čo mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere dvesto hodín. Bol postihnutý za tri po sebe idúce priestupky, dňa 04.07.2022 sa dopustil priestupku podľa § 514/2009 Z. z. za znečistenie priestorov pre cestujúcich, dňa 23.09.2022 sa dopustil priestupku podľa zákona č. 372/1990 Zb. za krádež zeleniny z neoplotenej záhrady pri rodinnom dome a dňa 03.05.2023 sa dopustil priestupku podľa § 372/1990 Zb. za vedenie motorového vozidla bez vodičského oprávnenia. Za prvé dva priestupky bol sankcionovaný blokovými pokutami 10,- eur a 30,- eur, za tretí mu bola uložená pokuta 500, eur a zákaz činnosti na osemnásť mesiacov.

Okresný súd sa pritom v napadnutom uznesení zaoberal komplexným náhľadom na spôsob života odsúdeného v skúšobnej dobe, popísal v odôvodnení napadnutého uznesenia dôkazy, z ktorých pritom vychádzal, pričom je z nich, aj podľa názoru nadriadeného súdu, nepochybné, že odsúdený A. B. C. skutočne nevyužil benefit v podobe podmienkového odsúdenia v predmetnej veci, že vznikli dôvodné pochybnosti o tom, že podmienkový odklad výkonu trestu odňatia slobody mal na neho požadovaný výchovný vplyv, keďže bol uzročený s tým, že má viesť počas plynutia skúšobnej

doby podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody riadny život a nedopúšťať sa žiadneho protiprávneho konania.

Odsúdenému teda bola poskytnutá príležitosť, aby riadne viedol život a aby tak preukázal v predmetnej skúšobnej dobe, že sa polepšil a aby priamy výkon trestu odňatia slobody na dosiahnutie jeho nápravy a ochrany spoločnosti nebol potrebný. Bolo však preukázané, že odsúdený počas plynutia skúšobnej doby spáchal ďalšie dva úmyselné prečiny, a to znova násilnej povahy. Takéto správanie sa podmiennečne odsúdenej osoby nie je zlučiteľné s požiadavkou viesť počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia riadny život.

Už citované ustanovenie § 50 ods. 4 Trestného zákona predpokladá, že v prípade porušenia riadneho spôsobu života odsúdeným počas skúšobnej doby, bude pravidlom podmienený trest premeniť, len výnimočne za existencie zvláštnych, nie bežných okolností, je možné uvažovať o ponechaní podmieneného odsúdenia v platnosti, ale len vtedy, ak skúšobná doba trvá tak, ako to predpokladá ustanovenie § 50 ods. 4 Trestného zákona. Ani nadriadeným súdom ale neboli zistené okolnosti, ktoré by takýto výnimočný postup odôvodnili.

Okresný súd tak odôvodnene a zákonne dospel k záveru, že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia riadny život. Odsúdený prejavil výrazný sklon k porušovaniu požiadavky vedenia riadneho života, čo odôvodňuje potrebu pôsobenia prostriedkami výkonu trestu odňatia slobody aj v prípade predmetného odsúdenia. Len hrozba výkonu trestu odňatia slobody totiž nespĺnila účel trestu uvedený v § 34 ods. 1 Trestného zákona.

Súd prvého stupňa rozhodol správne, odôvodnene a v súlade so zákonom, a to aj o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody, pretože odsúdený A.. B. C. v posledných desiatich rokoch pred spáchaním posudzovanej trestnej činnosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, teda jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.